

lede Besætningsmaade med Gaffelgarn. Eieren af Gendeelsfiskeriet i Seberlaa, som formeente, at hans Fiskeri formindskedes ved denne ulovlige Besætningsmaade, førte Klage derover, hvorefter Rentekammeret under 27de Septbr. 1828 befalede, at Bundgarnene under to Fiskerier skulde besættes aldeles paa den ved Forsordn. af 15de Decbr. 1750 befalede Maade, men da denne Prøve viste sig at være til overordentlig Skade for Fiskeriet paa Nørslaa og i Østerland, medens den formeentligen ingen Fordeel medførte for Fiskeriet paa Seberlaa, resolvyerede Rentekammeret under 29de August og 26de September 1829, at bemeldte dobbelte Bundgarns Sæteri med Gaffelgarn maatte bruges i de nævnte 2de Fiskevande, indtil nærmere Resolution blev meddeelt. En saadan Resolution er ikke senere falden, og Fiskeriet er hidtil drevet paa samme Maade, som bemeldte 2de Resolutioner hjemlede.

Under disse Omstændigheder har man med Commissionen været enig i, at denne Besætningsmaade fremdeles bør tillades paa de nævnte 2de Fiskevande under de i § 6 nærmere anførte Betingelser, der væsentligt grunde sig paa de ovenberørte 2de Rentekammerresolutioner af 1829 samt Skif og Brug.

## § 8.

Da den, som udsætter sit Garn under de anførte Omstændigheder, har den største Opfordring til, saasnart Dagen eller Veirlyget tillader det, at undersøge, hvorledes han har sat sit Garn, har man optaget denne af Commissionen foreslaaede Bestemmelse, der er noget strengere, end den tilsvarende i Forsordn. af 15de Decbr. 1750 § 4 i Slutningen.

## § 9.

Ifølge Reskript af 24de Mat 1737, der forsaavidt ei antages at være hævet, sfr. Forsordn. af 15de Decbr. 1750 §§ 9 og 26, er Tiden for Bundgarnsfiskeriet fra 1ste Marts til Midten af Juni og fra 1ste September til Midten af December.

Med Hensyn til Tiden for Vaarfiskeriet har Commissionen ikke fundet Anledning til at foreslaae nogen Forandring, hvorimod den har antaget, at Høstfiskeriet først burde begynde

den 1ste October, da Garnene i Birkeligheden først pleie at udsættes paa denne Tid. Nogen Termin for Øphøret af Høstfiskeriet er anseet us fornøden, fordi Fiskernes egen Interesse vil gjøre det nødvendigt at optage Garnene, saasnart der viser sig Is paa Grundene, da denne, naar den løsrives, lettelig kan ødelægge Garnene.

Commissionens Forslag ere uforandrede optagne i Paragraphen.

## § 10.

Ifølge Forsordn. af 15de Decbr. 1750 § 22 og Reskript af 30te Octbr. 1751 skulde Sildebundgarn og Ruser bindes over Vaadgarnsfjelden og Sildevaadkalvesfjelden. Det er imidlertid oplyst, at denne Bestemmelse i Mand's Munde ikke er fulgt, men hvad Bundgarnet angaaer, da har Bunden været bundet over Nedboersfjelden, Raben over Vaadgarnsfjelden, Dmgangen eller Stimlen over Sildevaadkalvesfjelden, den Deel af Skiltrummet, som kaldes „27“, over Aalefjelden, samt endelig den Deel af Skiltrummet, som kaldes „Trangi“ over Aalevaadkalvesfjelden. Denne uhjemlede Brug af de to sidstnævnte Skjelde er anseet fornøden, fordi Garnet i Skiltrummet, hvori al den i Bundgarnet værende Fisk under Røgtningen samles og opløstes i Raagen (Vaaden), maa have en større Styrke end den øvrige Deel af Garnet. Commissionen har imidlertid formeent, at det er tilstrækkeligt, naar hele Skiltrummet bindes over Aalefjelden.

Silberusens enkelte Dele ere i Birkeligheden bundne paa den i Paragraphen anførte Maade, og Commissionen har antaget, at det kunde have sit Forblivende derved.

Disse Indstillinger har man tiltraadt.

## § 11.

De i Forsordn. af 15de Decbr. 1750 § 6 fastsatte forskellige Tider for Fiskeriet med Sildevaad formenes væsentlig at være begrundede i Sildens formodede Vandringer, ligesom derved er taget Hensyn til de Aarstider og Steder, hvor den fornemmelig antages at hngle. Skjøndt der ikke antages at være foregaaet nogen væsentlig Forandring heri, har Commis-